

TEMPS MODERNS

Núm. Especial

(Luis Buñuel)

Març 1995

FULLS DE CINEMA

Apunts sobre Buñuel

LUIS BUÑUEL

(Calanda, Terol, 1900

Ciutat de Mèxic, 1983)

«Al contrari del que molts d'admiradors creuen de Buñuel, la redacció dels guions i la preparació del rodatge són summament rigoroses, pensades i posades en dubte contínuament. Com tots els grans, Buñuel sap que, davant tot, un s'ha de "mostrar interessant", i que sempre hi ha moltes maneres de fer les coses, però que sols una és la bona».

FRANÇOIS TRUFFAUT.

Començà a estudiar amb els jesuïtes a Saragossa. Més tard es trasllada a Madrid i s'uneix a Ramón Gómez de la Serna, Federico García Lorca i a la resta de membres de la generació del 27.

Va dirigir el primer cine-club espanyol i, a París, treballà com ajudant d'Epstein. *Un perro andaluz*, escrita en col·laboració amb Salvador Dalí, facilità la seva incorporació al moviment surrealista. Sobre aquest moviment diria Buñuel: «El surrealisme em revelà que, a la vida, existeix un sentit moral del que l'home no pot eximir-se. Ell em va dur a descobrir que l'home no era lliure».

A Buñuel no li agradaven els experiments inútils, ni els efectes òptics ni els trucatges. Preferia recrear una realitat poètica, trencà el vel de la percepció per commoure l'espectador, convidar-lo a "mirar amb altres ulls" com defensava Vigo.

Buñuel rebutjava les simplificacions, les veritats inamovibles, per ell el realisme no era suficient i allò imaginari formava també part de la realitat. Una de les seves màximes era: "El cinema és la millor eina per expressar el món dels somnis, de les emocions, de l'instint. A Buñuel no li agradava anar al cine, però per altra part tenia clara la seva importància com a mitjà d'expressió "per mostrar una realitat que no se pot tocar amb la mà tots els dies. Gràcies al seu propi mecanisme, ens obre una petita finestra sobre la prolongació d'aquesta realitat".

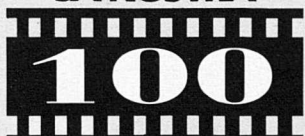
A les seves pel·lícules, hi ha una càmera inquieta que es mou el necessari, de manera lenta, sense caure en barroquismes ni floritures supèrflues, aquesta càmera a penes es nota, però en tot moment està

present. És molt funcional, limitant amb els enquadraments els talls dins les seqüències. Una de les coses que més l'apassionaven eren les estructures dualistes en els seus guions. Solia dir: "El bé i el mal es confonen amb massa freqüència a la vida". Per a l'elaboració dels guions treballà sobretot amb tres excel·lents guionistes: Luis Alcoriza, Julio Alejandro i Jean-Claude Carrière.

A totes les seves pel·lícules es poden detectar tota una sèrie de jocs i de procediments surrealistes: objectes que no compleixen la seva funció original, objectes simbòlics de múltiple funcionalitat, paròdia, repeticions, esdeveniments que depenen de l'atzar objectiu. El misteri, era per ell "l'element essencial de tota obra d'art".

"SA NOSTRA"

Anys Cinema

